فوتبال جهان

اعتراض بلژیک به پنالتی جنجالی

اعتراض شدید بلژیکی‌ها به اعلام نشدن یک ضربه پنالتی مقابل اسپانیا، به مهم‌ترین حاشیه دیدار یک‌چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ تبدیل شد. شاگردان رودی گارسیا معتقد بودند برخورد توپ با دست رودری در دقیقه ۶۲ باید با اعلام پنالتی همراه می‌شد، اما مایکل اولیور، داور انگلیسی، نه‌تنها بازی را ادامه داد، بلکه حتی از VAR نیز برای بازبینی صحنه استفاده نکرد. گارسیا پس از بازی این تصمیم را غیرقابل درک دانست و آن را یکی از عوامل حذف تیمش عنوان کرد. با این حال، بررسی قوانین IFAB نشان می‌دهد تصمیم تیم داوری مطابق مقررات بوده است؛ زیرا توپ ابتدا با ضربه سر آیمریک لاپورت تغییر مسیر داده و سپس از فاصله‌ای بسیار کوتاه به دست رودری برخورد کرده است. طبق قوانین، اگر بازیکن فرصت کافی برای واکنش نداشته باشد، چنین برخوردی خطای هند محسوب نمی‌شود و بنابراین تصمیم داور از نظر قانونی صحیح بوده است.

فیفا چمن فینال جام جهانی را فروخت!

فیفا در اقدامی متفاوت و جنجالی، فروش قطعاتی از چمن استفاده‌شده در دیدار فینال جام جهانی ۲۰۲۶ را آغاز کرد. این محصول که با قیمت ۴۵۰ دلار در فروشگاه رسمی فیفا عرضه شده، شامل بخشی واقعی از چمن ورزشگاه مت لایف محل برگزاری فینال است و در یک محفظه لوکس اکریلیکی همراه با فلش یادبود به خریداران تحویل داده می‌شود. فیفا این یادبود را اثری منحصربه‌فرد برای علاقه‌مندان و مجموعه‌داران فوتبال معرفی کرده است. با این حال، ابعاد دقیق این قطعات هنوز مشخص نشده و فیفا نیز درباره واحد اندازه‌گیری آن توضیحی نداده است. همچنین اعلام شده سفارش‌ها تنها به آمریکا و کشورهای اروپایی ارسال خواهد شد و هیچ محصولی پیش از پایان دیدار فینال به دست خریداران نمی‌رسد. این اقدام در حالی انجام شده که فیفا پیش‌تر به دلیل قیمت بالای بلیت‌های جام جهانی با انتقادهای فراوانی روبه‌رو شده بود.

وینیسیوس در آستانه تمدید

رئال مادرید و وینیسیوس جونیور به توافق نهایی برای تمدید قرارداد نزدیک شده‌اند و انتظار می‌رود مذاکرات نهایی پس از پایان جام جهانی ۲۰۲۶ انجام شود. رسانه‌های اسپانیایی گزارش داده‌اند که مدیران باشگاه و نمایندگان ستاره برزیلی برای اواخر ماه جولای جلسه سرنوشت‌سازی برنامه‌ریزی کرده‌اند. وینیسیوس که تمایل خود را برای ادامه حضور در سانتیاگو برنابئو اعلام کرده، علاوه بر افزایش قابل توجه دستمزد، جایگاه مهم‌تری نیز در تیم خواهد داشت و فصل آینده به عنوان کاپیتان دوم رئال وارد رقابت‌ها می‌شود. تمدید قرارداد او بخشی از برنامه بلندمدت باشگاه برای حفظ ستون‌های اصلی تیم است؛ سیاستی که با نظر ژوزه مورینیو، سرمربی جدید کهکشانی‌ها، دنبال می‌شود. مدیران رئال هیچ برنامه‌ای برای فروش این ستاره ندارند و امیدوارند پیش از آغاز فصل جدید، همه جزئیات قرارداد جدید به طور رسمی نهایی شود.

ستاره فرانسه، هدف جدید یونایتد

منچستریونایتد پس از انصراف غیرمنتظره از جذب ادرسون، هافبک آتالانتا، حالا مانوکونه، ستاره فرانسوی رم را به عنوان هدف اصلی خود انتخاب کرده است. مذاکرات با ادرسون تا مراحل پایانی پیش رفته و حتی توافق اولیه نیز حاصل شده بود، اما باشگاه انگلیسی در آخرین لحظه از ادامه معامله منصرف شد. اکنون طبق گزارش رسانه‌های ایتالیایی، یونایتد آماده است برای تقویت خط میانی خود به سراغ کونه برود، هرچند رم برای فروش این بازیکن کمتر از ۵۵ میلیون یورو رضایت نخواهد داد. مدیران باشگاه ایتالیایی برای رعایت قوانین فیرپلی مالی حاضر به فروش برخی ستاره‌ها هستند، اما قصد ندارند با مبلغی پایین‌تر از ارزش واقعی، کونه را از دست بدهند. در حالی که رقابت برای جذب این هافبک شدت گرفته، یونایتد باید هرچه سریع‌تر پیشنهاد رسمی خود را ارائه کند.

کورتوا: شاید یک سال از تیم ملی دور بمانم!

تیبو کورتوا پس از مصدومیت در دیدار برابر اسپانیا، احتمال دوری طولانی از تیم ملی بلژیک را مطرح کرد. دروازه‌بان رئال مادرید که به دلیل آسیب عضلانی در جریان مسابقه زمین را ترک کرد، گفت که شاید لیگ ملت‌های اروپا را از دست بدهد و برای مقدماتی یورو بازگردد. او گفت هنوز تصمیم نهایی گرفته نشده و این موضوع به نظر فدراسیون فوتبال بلژیک نیز بستگی دارد. کورتوا درباره مصدومیتش توضیح داد هنگام ارسال توپ‌های بلند احساس گرفتگی در همسترینگ داشت و دیگر قادر به ادامه بازی نبود. او همچنین از سنه لامنس، جانشین خود، دفاع و تأکید کرد نباید این دروازه‌بان جوان به خاطر اشتباه روی گل دوم اسپانیا مورد سرزنش قرار بگیرد. کورتوا ابراز امیدواری کرد که نتیجه MRI مشکل جدی نشان ندهد تا بتواند از اواسط ماه اوت در تمرینات رئال مادرید تحت هدایت ژوزه مورینیو حاضر شود.

فران در آستانه پیوستن به پاری سن‌ژرمن

فران تورس به یکی از سوژه‌های داغ نقل‌وانتقالات تابستانی تبدیل شده و گزارش‌ها از توافق شخصی این مهاجم با پاری سن‌ژرمن خبر می‌دهند. رسانه‌های اسپانیایی مدعی‌اند لوئیس انریکه که پیش‌تر در تیم ملی اسپانیا به این بازیکن اعتماد کامل داشت، خواهان جذب دوباره او در پاریس شده است. گفته می‌شود توافق با خود بازیکن حاصل شده و اکنون تنها مذاکره با بارسلونا بر سر مبلغ انتقال باقی مانده است. با توجه به اینکه تنها یک سال از قرارداد تورس باقی مانده، بارسلونا مخالفتی با فروش او ندارد و این انتقال می‌تواند به بهبود وضعیت مالی باشگاه نیز کمک کند. هرچند تورس فصل خوبی را پشت سر گذاشته، اما هرگز جایگاه ثابتی در ترکیب اصلی بارسا نداشته و با احتمال جذب مهاجمان جدید، شانس او برای حضور ثابت در ترکیب کاهش یافته است.

کابوس شیاطین سرخ در لس‌آنجلس

روایت تلخ از تنهاترین بلژیکی روی زمین

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

چه کسی تصور می‌کرد فصلی رؤیایی و بی‌نقص، چنین پایان تلخ و بی‌رحمانه‌ای داشته باشد؟ برای «سنه لامنس»، دروازه‌بان جوان و پدیده این فصل منچستریونایتد، تنها یک حرکت پیش‌بینی‌نشده و یک دفع بد توپ کافی بود تا تعطیلات تابستانی او با تلخ‌ترین حس ممکن آغاز شود. این روایتِ منزوی‌ترین و تنهاترین «شیطان سرخ» در ورزشگاه مجلل سوفای لس‌آنجلس است. جوانی که حتی آغوش گرم و صمیمانه هم‌تیمی‌هایش نیز نتوانست ذره‌ای از بار سنگین این تراژدی ملی را روی شانه‌هایش سبک کند.

پیاده‌روی یک‌ونیم دقیقه‌ای لامنس از مستطیل سبز تا ورودی رختکن، پس از خداحافظی غمناک با هواداران بلژیکی، برای او گویی ساعت‌ها به طول انجامید. از نگاه دوربین‌های مستقر در سقف ورزشگاه سوفای، تصویر او شبیه به یک نقطه زرد کوچک و ماتم‌زده بود که با سری فرو افتاده به سمت خروجی گام برمی‌داشت. در میانه راه، آمادو اونانا او را در آغوش کشید و به او تسلی داد، یکی از اعضای کادر فنی نیز بیهوده تلاش کرد لبخندی روی لبان او بنشاند، اما آخرین تصویر ثبت‌شده از لامنس، شلیک خشمگینانه پایش به یک گلوله کاغذی روی زمین بود، پیش از آنکه در تاریکی راهروهای استادیوم محو شود.

کابوس جانشینی کورتوا

برای این دروازه‌بان جوان، این نخستین و غیرمنتظره‌ترین تجربه بازی در جام جهانی بود که در برابر چشمان میلیون‌ها بیننده در سراسر جهان به یک کابوس بدل شد. همه چیز از دقیقه ۷۱ آغاز شد، جایی که تیبو کورتوا، سنگربان شماره یک بلژیک به دلیل مصدومیت مجبور به ترک زمین شد و لامنس بدون آمادگی قبلی و به اصطلاح با بدن سرد فراخوانده شد تا درون دروازه قرار بگیرد.

اما آنچه اوضاع را برای او دشوارتر کرد، مدیریت ضعیف کادر فنی در کنار زمین بود. از جایگاه خبرنگاران به وضوح دیده می‌شد که لامنس برای مدتی طولانی در بلاتکلیفی مطلق به سر می‌برد. پس از مصدومیت کورتوا، یکی از اعضای کادر فنی ابتدا با علامت دست به او فهماند که نیازی به تعویض و ورود به زمین نیست! لامنس به سمت نیمکت بازگشت و به این ترتیب، فرصت طلایی هایدریشن بریک را که می‌توانست بهترین زمان برای گرم کردن فیزیکی و بازسازی روانی او باشد، به راحتی از دست داد. لحظاتی بعد، ناگهان گارسیا با فریاد از او خواست که فوراً وارد زمین شود! یک سردرگمی تاکتیکی و مدیریتی که تمرکز دروازه‌بان جوان را کاملاً برهم زد.

چند دقیقه پس از ورود، پائو کوبارسی شبیخون نهایی را زد، او شوتی را روانه دروازه بلژیک کرد که لامنس در طول تمرینات هفته‌های گذشته در سیاتل، صدها نمونه از آن را به راحتی آب خوردن مهار کرده بود. اما این بار، یک چرخ و برخورد نامناسب توپ با زمین درست در آستانه خط دروازه، فاجعه آفرید. توپ از دستان دروازه‌بان سر خورد، او در ریباند یک گام عقب ماند و سرنوشت تلخ بلژیک رقم خورد.

> پیاده‌روی یک‌ونیم دقیقه‌ای لامنس از مستطیل سبز تا ورودی رختکن، پس از خداحافظی غمناک با هواداران بلژیکی، برای او گویی ساعت‌ها به طول انجامید. از نگاه دوربین‌های مستقر در سقف ورزشگاه سوفای، تصویر او شبیه به یک نقطه زرد کوچک و ماتم‌زده بود که با سری فرو افتاده به سمت خروجی گام برمی‌داشت

حمایت تمام‌قد هم‌تیمی‌ها

پس از سوت پایان بازی، لامنس که به شدت بابت این شب کابوس‌وار سرخورده شده بود، با چشمانی اشکبار و هندزفری در گوش، بدون کلمه‌ای صحبت با رسانه‌ها از میکسدزون عبور کرد و سوار اتوبوس تیم شد. با این حال، رختکن بلژیک به جای سرزنش، به پناهگاهی برای حمایت از او تبدیل شد.»

تیبو کورتوا در این باره گفت: «من سنه را محکم بغل کردم. این بدترین و مزخرف‌ترین حس ممکن برای یک دروازه‌بان است. اما سنه پسر فوق‌العاده‌ای است و قوی‌تر از قبل برمی‌گردد. او ذهنیت قدرتمندی دارد و ذره‌ای به کیفیت او در یونایتد شک ندارم.» برندان مکله، مدافع تیم نیز افزود: «اینها درس‌های بزرگی برای آینده هستند. توپ درست قبل از او به زمین خورد و مهارش اصلاً راحت نبود. همه ما شوکه شدیم، اما ما یک تیم واقعی هستیم و پشت هم می‌ایستیم.»

تیموتی کاستانیه نیز با تبریک به روحیه او گفت: «شکست امروز تقصیر سنه نبود، ما در ساختار تیمی پتانسیل بهتری داشتیم و مقصر اصلی خودمان هستیم.»

این حمایت‌ها به رختکن محدود نشد؛ فیلیپ ژوس، کارشناس برجسته بلژیکی، لامنس را یکی از شریف‌ترین فوتبالیست‌هایی نامید که در طول دوران حرفه‌ای خود دیده و ابراز تاسف کرد که چرا باید این قرعه شوم به نام او می‌افتاد. همچنین پیترا شمایکل، اسطوره منچستریونایتد و کارشناس شبکه فاکس اسپورت در جام جهانی، با ابراز همدردی عمیق گفت: «لامنس پسری است که فصل گذشته ساختار یونایتد را متحول کرد. او امروز فقط و فقط بدشانس بود؛ شوت کوبارسی در شرایط عادی همیشه سهم دستان او می‌شد.» اکنون شیاطین سرخ امیدوارند این حجم از حمایت‌های روانی، بتواند ستاره جوان‌شان را دوباره به روزهای درخشانش بازگرداند.

چرا برخی ستاره‌ها کنار لوگوی اسپانسر عکس نمی‌گیرند؟

راز پنهان جایزه بهترین بازیکن جام جهانی

سوژه روز

جایزه بهترین بازیکن هر مسابقه در جام جهانی ۲۰۲۶ یکی از آشناترین تصاویر این رقابت‌هاست. ستاره برگزیده پس از پایان بازی، جام مخصوص را در دست می‌گیرد، مقابل بک‌گراند آبی رنگ فیفا می‌ایستد و عکس یادگاری می‌گیرد. اما آنچه کمتر کسی متوجه آن شده، تفاوتی است که در برخی از این تصاویر دیده می‌شود؛ در حالی که بعضی بازیکنان کنار لوگوی برند آبجو (که یکی از اسپانسرهای فیفا است) عکس می‌گیرند، برخی دیگر همان جایزه را بدون هیچ تبلیغ تجاری دریافت می‌کنند. این تفاوت تصادفی نیست، بلکه بخشی از سیاست رسمی فیفاست، سیاستی که برای احترام به باورهای مذهبی، قوانین کشور میزبان و حتی تصمیم شخصی برخی بازیکنان طراحی شده است.

دو نسخه از یک جایزه

فیفا برای هر مسابقه دو نسخه از جایزه و بک‌گراند بهترین بازیکن آماده می‌کند. نسخه نخست دارای لوگوی حامی مالی جایزه، یعنی یک برند آبجو است و نسخه دوم هیچ تبلیغی ندارد و تنها عبارت «بهترین بازیکن مسابقه» روی آن دیده می‌شود.

طبق اعلام فیفا، بازیکنانی که به دلایل مذهبی نمی‌خواهند تصویرشان در کنار تبلیغ نوشیدنی‌های الکلی ثبت شود، می‌توانند نسخه بدون تبلیغات را درخواست کنند. همچنین اگر برنده جایزه از نظر قوانین کشور میزبان به سن قانونی مصرف الکل نرسیده باشد، فیفا بدون نیاز به درخواست بازیکن، به طور خودکار از نسخه بدون تبلیغات استفاده می‌کند.

به همین دلیل، لامین یامال، ستاره جوان اسپانیا، هنگام دریافت جایزه بهترین بازیکن، کنار لوگوی برند آبجو قرار نگرفت زیرا در ایالات متحده سن قانونی مصرف الکل ۲۱ سال است و او هنوز به این سن نرسیده است.

امباپه؛ تصمیمی فراتر از قوانین

اما داستان کیلیان امباپه متفاوت است. کاپیتان تیم ملی فرانسه نه نوجوان است و نه به دلایل مذهبی از حضور کنار تبلیغات الکل خودداری می‌کند.

او سال‌هاست سیاست مشخصی درباره استفاده تجاری از تصویر خود دارد و اجازه نمی‌دهد چهره‌اش برای تبلیغ نوشیدنی‌های الکلی، شرکت‌های شرط‌بندی یا برخی محصولات غذایی مورد استفاده قرار گیرد.

این موضوع تازه هم نیست. امباپه در سال ۲۰۲۲ نیز از حضور در برخی برنامه‌های تبلیغاتی تیم ملی فرانسه خودداری کرد و همین موضوع باعث شد فدراسیون فوتبال فرانسه در قوانین مربوط به حقوق تجاری بازیکنان بازنگری کند.

جایزه‌ای که همیشه عادلانه نیست

نحوه انتخاب بهترین بازیکن مسابقه نیز همواره محل بحث بوده است. برنده این جایزه از طریق رأی‌گیری هواداران در سایت رسمی فیفا انتخاب می‌شود؛ سیستمی که به اعتقاد بسیاری، بیشتر به سود ستاره‌های مشهور فوتبال است تا بازیکنانی که واقعاً بهترین عملکرد را در زمین داشته‌اند.

نمونه مشهور آن به جود بلینگام بازمی‌گردد؛ هافبک انگلیس پس از دریافت جایزه بهترین بازیکن مقابل غنا، صریحاً اعتراف کرد که شایسته این عنوان نبوده و بازیکنان خط دفاعی تیمش بیشتر از او سزاوار دریافت جایزه بودند.

در دیدار اسپانیا و اتریش نیز با وجود دبل میکل اویارزابال، جایزه به لامین یامال رسید؛ موضوعی که حتی واکنش متعجب این ستاره جوان را هم به همراه داشت. اتفاقی مشابه برای لیونل مسی و کریستیانو رونالدو نیز در برخی مسابقات این جام رخ داده است.

فیفا مراقب رأی‌های عجیب است

البته فیفا همه چیز را به رأی هواداران واگذار نمی‌کند. اگر نتیجه رأی‌گیری به شکلی غیرمنطقی یا حاصل یک کمپین سازمان‌یافته باشد، یکی از ناظران رسمی فیفا این اختیار را دارد که نتیجه را بررسی و حتی تغییر دهد.

با این حال، این نظارت تنها مانع انتخاب‌های کاملاً غیرعادی می‌شود و نمی‌تواند اختلاف نظرهای فوتبالی را از بین ببرد.

لاروخا در آستانه فتح جهان بدون مهاجم کلاسیک

دلافوئنته با فلسفه‌اش برنده می‌شود

تحلیل

صعود اسپانیا به نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ شاید با گل دیرهنگام میکل مرینو رقم خورده باشد، اما داستان واقعی این تیم فراتر از یک گل یا یک پیروزی است. لاروخا برابر بلژیک بار دیگر نشان داد که موفقیتش حاصل یک فلسفه فوتبالی است؛ فلسفه‌ای که لوئیس دلافوئنته با وجود تمام انتقادها حاضر نیست حتی یک قدم از آن عقب‌نشینی کند.

در روزی که بلژیک با دفاع فشرده و جنگندگی مثال‌زدنی، اسپانیا را تا آستانه وقت‌های اضافه پیش برد، باز هم این تیم صاحب توپ بود، موقعیت ساخت و در نهایت مزد صبر و پایبندی به سبک بازی خود را گرفت. این همان ویژگی‌ای است که اسپانیا را به یکی از جدی‌ترین مدعیان قهرمانی تبدیل کرده است.

بدون شماره ۹

بزرگترین تفاوت اسپانیا با سایر مدعیان جام، نداشتن یک مهاجم کلاسیک و تمام‌کننده است. در حالی که فرانسه روی امباپه، انگلیس روی هری کین و آرژانتین بر درخشش لیونل مسی تکیه دارند، اسپانیا عمداً از چنین الگویی فاصله گرفته است.

میکل اویارسابال و فران تورس بیش از آنکه گلزن ذاتی باشند، مهاجمانی هستند که با جابه‌جایی، پرس و ایجاد فضا برای دیگران نقش‌آفرینی می‌کنند. دلافوئنته حتی بورخا ایگلسیاس، تنها مهاجم نوک تخصصی خود، را تقریباً از برنامه‌های تاکتیکی کنار گذاشته و ترجیح داده تیمش بدون یک شماره ۹ سنتی بازی کند. این تصمیم شاید باعث شده اسپانیا در استفاده از فرصت‌هایش چندان بی‌رحم نباشد، اما در عوض جریان بازی را کاملاً در اختیار بگیرد و حریف را فرسوده کند؛ اتفاقی که مقابل بلژیک نیز رخ داد و در نهایت مرینو از روی نیمکت وارد زمین شد تا گره بازی را باز کند.

اعتماد به سیستم، نه ستاره‌ها

یکی دیگر از نقاط قوت اسپانیا، ساختار تیمی آن است. دلافوئنته برخلاف بسیاری از مربیان بزرگ، تیمش را حول یک یا دو ستاره نساخته است. حتی نیمکت‌نشین کردن پدری، یکی از بهترین هافبک‌های جهان، نیز کوچکترین حاشیه‌ای در اردوی اسپانیا ایجاد نکرد. اینکه فابیان رویس جای پدری را گرفت و همان بازیکن گل نخست مسابقه را به ثمر رساند، نشان داد در تیم ملی اسپانیا هیچ بازیکنی فراتر از سیستم نیست. دلافوئنته طی سال‌های حضورش در رده‌های پایه فوتبال اسپانیا، رابطه‌ای مبتنی بر اعتماد به نسل فعلی بازیکنان ایجاد کرده و امروز نتیجه آن را در جام جهانی می‌بینند. در این تیم، حتی لامین یامال نیز بیش از آنکه یک ستاره آزاد باشد، بخشی از پازل تاکتیکی محسوب می‌شود؛ موضوعی که شاید از درخشش فردی او بکاهد، اما انسجام تیم را به شکل محسوسی افزایش داده است.

آزمون بزرگ مقابل فرانسه

با این حال، بازی با بلژیک یک زنگ خطر برای اسپانیا هم بود. این تیم موقعیت‌های زیادی ایجاد می‌کند، اما در تبدیل آنها به گل چندان موفق نیست. برخلاف بسیاری از مدعیان که از کمترین فرصت‌ها بیشترین استفاده را می‌برند، اسپانیا برای گلزنی به تعداد زیادی موقعیت نیاز دارد؛ موضوعی که می‌تواند برابر حریف قدرتمندی مانند فرانسه دردسرساز شود.

مقابل تیمی مانند فرانسه، که فرصت‌های بسیار کمتری در اختیار حریف قرار می‌دهد و از مهاجمان فوق‌العاده‌ای بهره می‌برد، این ضعف می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد.

با این وجود، دلافوئنته تاکنون نشان داده حاضر نیست فلسفه فوتبالش را قربانی نتیجه‌گرایی کند. اسپانیا شاید کامل‌ترین تیم جام نباشد، اما یکی از منسجم‌ترین و باهویت‌ترین تیم‌های این رقابت‌هاست؛ تیمی که ثابت کرده برای رسیدن به قهرمانی، همیشه داشتن یک فوق‌ستاره یا یک مهاجم کلاسیک ضروری نیست، بلکه گاهی اعتماد به یک ایده، بزرگترین نقطه قوت یک مدعی خواهد بود.

وقتی فوتبال دیگر پناهگاهی برای فرار از بحران‌ها نیست

جام جهانی زیر سایه واقعیت‌های تلخ

گزارش

جام جهانی همیشه به عنوان بزرگترین جشن فوتبال جهان شناخته می‌شود، رویدادی که قرار است ملت‌ها را کنار هم بنشاند و برای چند هفته، اختلاف‌ها را پشت هیجان مسابقات پنهان کند. اما جام جهانی ۲۰۲۶ بیش از هر دوره دیگری نشان داده که فوتبال نمی‌تواند از واقعیت‌های تلخ جهان جدا باشد. از پرونده‌های تجاوز و اتهام تبعیض نژادی گرفته تا دخالت سیاستمداران، تهدید بازیکنان، جنگ و حتی مرگ. این دوره از مسابقات بیش از آنکه تنها یک جشن ورزشی باشد، به آینه‌ای از بحران‌های امروز جهان تبدیل شده است.

پرونده‌های قضایی

یکی از جنجالی‌ترین موضوعات این جام، حضور بازیکنانی بود که با پرونده‌های سنگین قضایی روبه‌رو هستند. توماس پارتی، هافبک غنا، با چند اتهام تجاوز در انگلیس در انتظار محاکمه است و تنها به دلیل رد شدن درخواست ویزایش از سوی کانادا نتوانست در شروع مسابقات حاضر شود. در مقابل، رایان مندز، کاپیتان کیپ‌ورد و اشرف حکیمی، کاپیتان مراکش، با وجود مواجهه با اتهامات مشابه، برای تیم‌های ملی کشورشان به میدان رفتند.

این اتفاق بار دیگر این پرسش را مطرح کرد که آیا فدراسیون‌های فوتبال باید تا زمان روشن شدن وضعیت قضایی بازیکنان، از حضور آنها در رقابت‌های ملی جلوگیری کنند یا اصل برائت باید ملاک تصمیم‌گیری باشد؟

نژادپرستی

جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر ثابت کرد که فوتبال هنوز نتوانسته از سایه نژادپرستی فاصله بگیرد. از اظهارات توهین‌آمیز برخی کارشناسان تلویزیونی گرفته تا رفتار بخشی از تماشاگران، نمونه‌های مختلفی از تبعیض بود که در این رقابت‌ها دیده شد.

یکی از جنجالی‌ترین موارد زمانی رخ داد که نماینده مجلس پاراگوئه، سلستا آماریا، پس از شکست کشورش برابر فرانسه، کیلیان امباپه را با عباراتی توهین‌آمیز و نژادپرستانه هدف حمله قرار داد. این اظهارات چنان واکنش گسترده‌ای به همراه داشت که سنای پاراگوئه رسماً آنها را محکوم کرد.

همچنین در جریان مسابقات آرژانتین، برخی هواداران با انجام حرکات نژادپرستانه علیه «آی‌شو اسپید»، چهره مشهور فضای مجازی، جنجال دیگری رقم زدند، اتفاقی که باعث شد فیفا تحقیقات رسمی خود را آغاز کند.

دخالت سیاست در مستطیل سبز

جام جهانی امسال تنها تحت تأثیر مسائل اجتماعی نبود بلکه سیاست نیز حضوری پررنگ در حاشیه مسابقات داشت. از درخواست رئیس جمهور کره جنوبی برای بررسی حذف تیم ملی کشورش گرفته تا تماس رئیس جمهور آمریکا با فیفا درباره محرومیت فولارین بالوگان؛ دخالت سیاستمداران در تصمیمات فوتبالی بار دیگر بحث‌برانگیز شد. در مصر نیز حسام حسن، سرمربی تیم ملی، پس از شکست مقابل آرژانتین با اشاره به داوری مسابقه، تلویحاً فیفا را به جانبداری از حریف متهم کرد و مدعی شد عدالت در این مسابقه رعایت نشده است.

جنگ، مرگ و فوتبال

تلخ‌ترین روایت این جام اما خارج از ورزشگاه‌ها رقم خورد. همزمان با برگزاری مسابقات، محمد الوحیدی، امدادگر و فراهم‌کننده شرایط برای تماشای عمومی مسابقات جام جهانی در غزه، در جریان حمله هوایی اسرائیل جان خود را از دست داد، خبری که یادآور این واقعیت بود که حتی بزرگترین رویداد ورزشی جهان نیز نمی‌تواند رنج جنگ را متوقف کند.

این حادثه نشان داد میلیون‌ها نفر در حالی مسابقات را دنبال می‌کنند که در نقاطی از جهان، زندگی همچنان زیر سایه درگیری و خشونت جریان دارد.

فوتبال همچنان زیباست اما...

با وجود تمام این حاشیه‌ها، جام جهانی همچنان لحظات فراموش‌نشدنی فراوانی خلق کرده است: از درخشش دوباره لیونل مسی در ۳۹ سالگی گرفته تا نمایش‌های خیره‌کننده ستاره‌های جوان و شگفتی‌سازانی که هواداران را مجذوب خود کرده‌اند.

با این حال، جام جهانی ۲۰۲۶ یک پیام روشن نیز داشته است: فوتبال هرچقدر هم زیبا باشد، نمی‌تواند انسان‌ها را از واقعیت‌های تلخ جهان جدا کند. این مسابقات نه راهی برای فرار از مشکلات، بلکه گاهی ذره‌بینی بوده‌اند که تبعیض، خشونت، سیاست، جنگ و بی‌عدالتی را بیش از همیشه در معرض دید قرار داده‌اند.

شاید فوتبال همچنان بهترین زبان مشترک میان ملت‌ها باشد، اما این جام جهانی نشان داد که برای ساختن جهانی بهتر، تنها زیبایی‌های مستطیل سبز کافی نیست.